

despre convorbirile între delegația Guvernului R. P. R.
și a Partidului Muncitoresc Român și delegația Guvernului
Revoluționar Muncitoresc Țărănesc al R. P. Ungare
și a Partidului Muncitoresc Socialist Ungar, care s-au desfășurat
la Budapesta la 22 noiembrie 1956

*Delegația Guvernului
Republicii Populare Romîne
a plecat la Moscova*

D. BITICA
Correspondentul României Liberale

JOCURILE OLIMPICE

MELBOURNE (Agerpres). — Corespondenții speciali: Mari amatori de atletism, jucătorii orașului Melbourne au populat și simlăta până la refuz stadionul „Cricket Ground”.

ATLETISM: Una din atracțiile zilei era proba de aruncare a ciocanului în finala careia au participat 15 concurenți printre care și cei doi mari favoriți: americanul Conolly și sovieticul M. Krivonozov. Poate din cauza emoției sau a antrenamentului excesiv acest din urmă a avut o desamăgă în mare măsură Conolly a ocupat locul întâi cu rezultatul de 63.19 m inferior cu puțin de 5 m recordului său mondial, iar Krivonozov a aruncat 61.60 m mai puțin, adică 63.03 m, după ce a condus mult timp cu o aruncare de 62.45 m. T. năru Samoylovov a câștigat medalia de bronz cu un rezultat la nivelul puștii lui sale: 62.56 m.

Peformanțe mai bune s-au înregistrat la 400 m. garduri. În semifinalele concursului american au fost învingători în ambele serii. Southern (seria întâia) și Coulbreath (seria II). În seria a doua, Ili Savel nu a reușit să se claseze decât pe locul patru.

În finala recordmanului mondial Glen Davis (S.U.A.), a câștigat detașat 50"/10. Pe locurile următoare s-au clasat Southern (S.U.A.) 50"/8/10, Coulbreath (S.U.A.) 51"/9/10, Lituev (U.R.S.S.) 51"/7/10.

La 100 m. plat, Bobby Morrow (S.U.A.), a câștigat titlul olimpic cu 10"/5/10, după ce în semifinale egale pentru a doua oară recordul olimpic mergând 10"/3/10. În ordine s-au clasat: Baker (S.U.A.) 10"/6/10; 3. Hogan (Australia) 10"/6/10; 4. Murchison (S.U.A.) 10"/8/10; 5. Gerner (Germania) 10"/9/10; 6. Acostini (Trinidad) 10"/9/10.

În proba de sărituri în lungime, titlul olimpic a revenit americanului Gregory Bell cu o săritură cu 7.83 m. Clasamentul final al probei: 1. Bell (S.U.A.) 7.83 m; 2. Bennett (S.U.A.) 7.68 m; 3. Valkama (Finlanda) 7.48 m; 4. Bondarenko (U.R.S.S.) 7.44 m. A cincea finală atletică, cursa de 50 km. marș, a fost câștigată de atletul din Noua Zeelandă, Norman Read. Clasamentul probei de 50 km. marș: 1. Norman Read (Noua Zeelandă) 4h 30"/4"/8"/10; 2. Mankinski (U.R.S.S.) 4h 32"/5"/3; 3. J. Ljunggren (Suedia) 4h 35"/9"/2. În această cursă marșistul român Ion Garbu s-a clasat pe locul 10, înaintea unor marșistul de valoare.

Eliminatoriile la 100 m. plat femei au început cu mari surprize, încă de la această fază au fost din concurs Strickland (Australia), Williams (S.U.A.), Kusion (R.P. Polonia). În semifinale au mai fost eliminate Popova (U.R.S.S.), Kohler (Germania) și Paul (Anglia). S-au calificat pentru finala Stuhnik (Germania), Cuthbert (Australia), Leone (Italia), Matthews (Australia), A. Milange (Anglia) și Daniel (S.U.A.). Cel mai bun timp al zilei l-a realizat Cuthbert. Pentru finala probei de 800 m. plat s-au calificat următorii atleti (primii patru din semifinale): Courtney (S.U.A.), Sourrier (S.U.A.), Farrell (Anglia), Butthart (Australia), Sowell (S.U.A.) Boyesen (Norvegia), Johnson (Anglia), Lera (Belgia).

Pentru finala probei de 100 m. plat s-au calificat 14 concurenți care au trecut standardul de 4.15 m. Printre

aceștia totuși favoriți: Gutowski (S.U.A.), Landstroem (Finlanda), Richards (S.U.A.), Cernobil (U.R.S.S.), Mattos (S.U.A.), Rubniks (Grecia), Oarecum surprinzătoare eliminarea francezului Sullivan.

BOX: Spectatorii care au urmărit simlăta la „West Melbourne Stadium” cele două sejururi ale competiției olimpice au fost martorii unor întreceri palpitante. În care au prizele nu au lipsit. Reprezentanții noștri Nicolae Linca și Constantin Dumitrescu au fost declarați învingători, în lăta unor puternici pugiliști după meciuri care au entusiasmat publicul. Primul a învins la puncte pe H. Hatch (Insulele Fidji), iar secundul pe Terrence Dung (Birmania).

FOTBAL: Turneul olimpic a fost însoțit de simlăta după amiaza pe terenul din Parcul Olimpic în prezența a 20.000 de spectatori. Primul meci desfășurat în cadrul olimpiadelor de finală, a oprit echipa Uniunii Sovietice și Germaniei. Cu toate că au manifestat o superioritate tehnică evidentă, jucătorii sovietici au obținut victoria la limita, cu scorul de 2-1 (1-0).

Celelalte jocuri eliminatorii ale turneului de fotbal se vor desfășura după următorul program: Anglia — Taiwan (25 noiembrie), Australia — Japonia (27 noiembrie), S.U.A. — R.P. Yugoslava (29 noiembrie). Echipa R. P. Bulgaria joacă în turul II.

HALTERE: În cursul dimineții halteristii și-au disputat victoria în limitele categoriei ușoare. Titlul de campion olimpic a revenit lui Igor Ribak (U.R.S.S.) un tânăr în vârstă de 22 ani care a obținut la tritaion 380 kg. performanță superioară cu 17.500 kg. vechiului record olimpic deținut de americanul Tommy Kohn. Pe locul doi s-a clasat Ravi Halutdinov cu 372.5 kg.

Titlul de campion olimpic la categoria semi-mijlocie a revenit reprezentantului Uniunii Sovietice Bogdanovskii cu 420 kg. Rezultatul este superior cu 5 kg. recordului mondial care aparține și reprezintă totodată un nou record olimpic (vechii record Peter George 400 kg.). Locul doi și medalia de argint au revenit sportivului american Peter George care a totalizat la tritaion 412.5 kg. Pe locul trei, s-a clasat italianul Ermanno Pignatti — cu 385 kg.

HOCHEI PE IARBA: Simlăta s-a desfășurat numai două partide în competiția de hochei pe iarbă. În se-

ria C, echipa Germaniei a totrecut cu scorul de 6-4 (3-3) echipa „Noli Zeelande. În seria B, echipa Angliei a obținut al șaptea meci nu l-1 (1-1) cu echipa Kenyei.

BASCHEI: Simlăta au continuat meciurile din cadrul seriilor eliminatorii ale turneului olimpic de baschet. În cursul dimineții echipa R. P. Bulgaria a învins formatia Coreei de sud pe care a învins-o cu scorul de 89-58 (47-33). Reprezentativa Urugvayului și-a asigurat calificarea în semi-finala învingând echipa Taiwanului cu 85-62 (39-36). Cel mai interesant meci al zilei — Franța-U.R.S.S. — s-a terminat cu scorul de 76-67 (24-18) în favoarea echipei franceze. Restul întâlnirilor de simlăta s-au încheiat cu următoarele rezultate: Canada — Singapore 35-58 (21-31); S.U.A. — Taiwan 101-29.

SCRIMA: Simlăta seara au fost cunoscuti primii câștigători olimpici la scrimă. Aceștia sînt membrii echipei masculine de floare a Italiei care după două zile de întreceri au cucerit medaliile de aur.

Primul meci al finalilor Italia-R.P. Ungară s-a terminat la egalitate: 8-8, victoria fiind totuși acordată floretistilor italieni care au avut numai 59 tuse față de 63 înregistrate de sportivii ungari. În continuare, echipa Franței a învins S.U.A. cu 10-6. Potrivit regulamentului echipei învingătoare s-au învins pentru desemnarea câștigătorilor titlului olimpic. Echipa Italiei, alcătuită din Mangiarotti, Degamini, Spallino și Carpaneda a învins reprezentativa Franței cu 9-7. Locul trei și medalia de bronz au revenit echipei R.P. Ungare care a învins reprezentativa S.U.A. cu 9-5.

PENTATLON MODERN: În cea de-a treia zi a Jocurilor Olimpice pentatlonistul Cornel Vene a adus o frumoasă victorie colorilor R.P.R. câștigând proba de scrimă.

Bună a fost și comportarea celorlalți doi concurenți români: V. Teodorescu clasat pe locul 11 și D. Tănăsescu pe locul 17. Pe țara, echipa noastră a ocupat astăzi locul trei și în clasamentul general a trecut de la locul 8 la locul 6.

Clasamentul individual al probei de scrimă: 1. C. Vene (R.P.R.) 1111,12 puncte; 2. V. Korhonen (Finlanda) 953,2 puncte; 3. — A. Maldrich (R.P. Ungară) 926,23 puncte.

În clasamentul individual după două probe conduce suedeziul Hall cu 1924 puncte. Clasamentul este echipe după două probe: 1. S.U.A. 5028 puncte; 2. U.R.S.S. 4651,5 puncte; 3. Finlanda 4500 puncte.

La această competiție iau parte 15 jucători printre care: 1. Billanel, masterul internațional și campion al R.P.R. pe 1955, maestrul internațional dr. O. Traianescu, maestrul sportului M. Rădulescu, Șteabă Iuliu, Em. Releher, V. Ciocel, D. Drimmer, etc. Nu vor lua parte la competiție maestrul sportului P. Voiculescu și G. Alexanrescu, fiind suspendați de comisia centrală de sah pentru acte de indisciplina: de asemenea A. Gînsberger și M. Pavlov care sînt reținuți de obligații profesionale.

Luni 26 noiembrie, la ora 18, în această sală, va avea loc festivitatea de deschidere a campionatului, după care va urma tragera la sorți.

ȘTIRI SPORTIVE

Pe stadionul Ghilești din Capitală se dispută azi, cu începere de la orele 14, partida Locomotivă-București — E. m. p. Flacăra Ploiești, fiind în prezența a 10.000 de spectatori.

În țară în cadrul aceluiași „sete” a „Cupei R.P.R.”, au loc azi următoarele partide: Galati-Energia C.C.A.; Orașul Slatina-Energia Steagul Roșu-Progresul Oradea; Cîmpia Turzii-Energia Locomotivă Timișoara.

În sala de festivități a Ministerului de Finanțe, din strada Smirlean 5, începând marți 27 noiembrie, la ora 17, începe campionatul masculin individual de sah al R.P.R. pe anul 1956.

La această competiție iau parte 15 jucători printre care: 1. Billanel, masterul internațional și campion al R.P.R. pe 1955, maestrul internațional dr. O. Traianescu, maestrul sportului M. Rădulescu, Șteabă Iuliu, Em. Releher, V. Ciocel, D. Drimmer, etc. Nu vor lua parte la competiție maestrul sportului P. Voiculescu și G. Alexanrescu, fiind suspendați de comisia centrală de sah pentru acte de indisciplina: de asemenea A. Gînsberger și M. Pavlov care sînt reținuți de obligații profesionale.

Luni 26 noiembrie, la ora 18, în această sală, va avea loc festivitatea de deschidere a campionatului, după care va urma tragera la sorți.

La această competiție iau parte 15 jucători printre care: 1. Billanel, masterul internațional și campion al R.P.R. pe 1955, maestrul internațional dr. O. Traianescu, maestrul sportului M. Rădulescu, Șteabă Iuliu, Em. Releher, V. Ciocel, D. Drimmer, etc. Nu vor lua parte la competiție maestrul sportului P. Voiculescu și G. Alexanrescu, fiind suspendați de comisia centrală de sah pentru acte de indisciplina: de asemenea A. Gînsberger și M. Pavlov care sînt reținuți de obligații profesionale.

Luni 26 noiembrie, la ora 18, în această sală, va avea loc festivitatea de deschidere a campionatului, după care va urma tragera la sorți.

Instalarea noului director al Teatrului Național „I. L. Caragiale”

Vineri a avut loc în sala Comediei, festivitatea de instalare a noului director al Teatrului Național „I. L. Caragiale”, scriitorul Ion Marin Sadoveanu.

În numele Ministerului Culturii, Ion Pas a mulțumit tovarășului Vasile Moldovan pentru activitatea pe care a desfășurat-o ca director al Teatrului Național „I. L. Caragiale” și a urat succes noului director.

În numele organizației de bază P.M.R. și comitetului de instituție au luat cuvînt tovarășii Niki Atanasio și N. Brancovici, artiști emeriti, care au încredințat pe noul director de apăsîndu-l întregului colectiv al teatrului.

Au mai luat cuvînt tovarășii Gr. Nogăcescu, din partea organizației de bază U.T.M., Vasile Moldovan și Ion Marin Sadoveanu. (Agerpres)

Prima stagione a secției germane a Teatrului de Stat din Sibiu

Ministerul Culturii a înființat recent pe lângă Teatrul de Stat din Sibiu o secție de limbă germană. În felul acesta a fost împlinită o vechă dorință a populației germane din orașul Sibiu. Din colectivul teatral al secției germane fac parte: regizorul Hans Schuchmann; actorii Ilse Tu ringer, Franciska Benconi, Alfons Kolomrat, Gerhard Törk, pictorul scenograf Erwin Kuttler și alții.

Prima stagione a secției germane se va deschide în ziua de 27 noiembrie cu piesa „Mama curaj” de Bert hold Brecht.

Cvartetul Komitas la Timișoara

TIMIȘOARA (de la corespondenții noștri). — Colectivul Cvartetului Komitas, colectia artistilor emeriți din R.S.S. Armene a prezentat vineri seara, în sala Operei de Stat, un concert extraordinar de înaltă de cameră, la care au participat numeroși oameni ai muncii din orașul Timișoara.

Concertul s-a bucurat de un mare succes, publicul aplaudind furtinos pe interpreti.

Să se pună capăt complotului colonialiștilor împotriva popoarelor Orientului Apropiat

Cuvîntarea rostită de D. T. Șepilov

NEW YORK 24 (Agerpres). — TASS transmite cuvîntarea rostită de D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., la sedința plenară din 24 noiembrie a Adunării Generale a O.N.U.

Au primit rapoartele d-lui Dag Hammarskjöld, secretar general al O.N.U., în legătură cu îndepințirea rezultatelor din 24 noiembrie 1955 a Adunării Generale cu privire la rezultatele tratativelor sale cu guvernul egiptean, asupra problemelor principale care se referă la prezența și rolul în Egipt al forțelor armate externe în Egipt, precum și cu privire la măsurile de eliberare a Canalului de Suez și la proiectul de rezoluție în această problemă prezentat de cele șase țări. Am primit de asemenea proiectul de rezoluție prezentat de cele 21 de țări ale Asiei și Africii cu privire la retragerea neîntreruptă și totală a trupelor anglo-franco-izraeliene din Egipt.

Dintre documentele prezentate, cel mai important și care cere măsuri imediate din partea O.N.U., este raportul privind îndepințirea rezultatelor din 2 și 7 noiembrie ale Adunării Generale și proiectul de rezoluție al celor 21 de țări. Din raportul de mai sus reiese că Anglia, Franța și Israelul nu numai că nu au îndepințit rezultatele Adunării privind retragerea neîntreruptă a trupelor din Egipt, ci pe de se pare, nici nu au de gînd să facă aceasta într-un viitor apropiat.

Aceasta este concluzia care se desprinde din memorandumul întocmit de guvernul acestor trei țări ca răspuns la cererea secretariatului general al O.N.U. Toate aceste trei guverne, în loc de a retrage trupele lor din Egipt, formulează diferite condiții care să le permită să oculte rezolvarea acestei sarcini.

În fața Organizației Națiunilor Unite stă în prezent sarcina urgentă de a lua măsuri eficace pentru a pune capăt acestor trăgăneluri și pentru a obține îndeplinirea neîntreruptă de către Anglia, Franța și Israelul a cererilor Adunării Generale cu privire la retragerea trupelor. Numai astfel se va putea pune capăt agresiunii împotriva Egiptului și lichida consecințele acestei agresiuni. Se poate spune fără exagerare că de rezolvarea acestei sarcini depinde în mare măsură destinele pămîntului în Orientul Apropiat și nu numai în Orientul Apropiat.

Atacul armat împotriva Egiptului este o parte componentă a complotului colonialiștilor împotriva popoarelor Orientului Arab

Apariția în Orientul Apropiat a celui mai periculos focar de război în urma agresiunii Angliei, Franței și Israelului împotriva Egiptului reprezintă elementul cel mai amenințător al actualiei situații internaționale. Orientul politic s-a acoperit dintr-o dată cu nori negri de furtună și omenirea s-a găsit în fața eventualității de a fi din nou atrasă în vîntoarea unui război mondial distrugător.

Alungarea locului și momentului atacului armat a doua dintre cele mai mari puteri coloniale — Anglia și Franța — precum și a Israelului, care a avut un rol cit se poate de urît, așa spune provocator în întrecuturile jocului politic al forțelor imperialiste, nu se poate înțelege explică prin motive întîmplatice.

Fapte incontestabile dovedesc că această agresiune a fost planificată de mult și a constituit o parte componentă a unui plan larg și care întinde departe.

Este vorba că colonialiștii au hotărât să dă pe teritoriul egiptean lupta pentru menținerea și dacă se va reuși și pentru extinderea — posibil — lor în lumea colonială în ansamblu.

Baza planurilor unelte de mult în linistea cabinetelor din Londra și Paris a fost intenția de a se lovi asupra neapăsătoare și puternică a popoarelor Orientului Arab care s-au ridicat, lămură care armarea redublată a pozițiilor pierdute de imperialiști și zdrobirea mișcării de eliberare națională în această regiune.

Prima victimă a agresiunii urma să fie Egiptul. Prima, dar nu singura. Planul imperialist, consta în a strivi în primul rînd Egiptul care prin anjurările hotărâte în apărarea suveranității sale naționale a cucerit stîmă și simpatia generală a lumii arabe, iar după aceea de a merge înainte. Zdrobirea Egiptului, potrivit planului colonialiștilor, trebuia să demoralizeze celelalte state arabe, să deschidă calea spre alte acte de agresiune, și spre restabilirea dominației imperialiste în întregul Orient Apropiat și Mijlociu. În Africa de nord.

Agresiunea împotriva Egiptului a avut caracterul unui crunt război colonial

Cel care au pregătit agresiunea sînt în mod evident că vor reuși să ducă un război fulger”, că înfrîngă cu totul rezistența Egiptului într-o zi-două, și să pună astfel opinia publică mondială în fața unui fapt împlinit. Dar, rezistența eroică a poporului egiptean agresiunii și puterea acțiunilor agresorilor le-a încurcat toate socotelile. Ei au văzut că planurile „războiului fulger” erau zădărnice. Agresiunea Angliei, Franței și Israelului a luat caracterul unui război tipic colonial cu cruzimea barbară care îl caracterizează.

Nu pot fi ascultate și citite fără emoție relatările oamenilor care au văzut cu ochii lor orașul Port Said distrus de bombardamentele barbare, cu mormanele de cadavre de femei, și copii. Nu pot fi privite fără indignare fotografiile publicate în presa ale străzilor distruse din Port Said, acoperite de cadavrele oamenilor nevinovați.

Sub îndrumările călăuzilor Port Saidului au fost îngropați mii de cetățeni pașnici. Zeci de mii de locuitori au rămas fără adăpost. Răniții mureau fără să primească asistență medicală. Copiii cereau apă, dar n-aveau ce să se astîmpere setea, deoarece alimentarea cu apă a Port Saidului a fost întreruptă. De îndată ce trupele anglo-franceze au pătruns în Port Said, străzile lui au devenit arena unor scene tragice de nedescris. Soldații care au năvălit în oraș s-au năvălit să jefuiască depozitele administrației egiptene a Canalului de Suez, vama, magazine, locuințele particulare ale egiptenilor, ucidu-le pe toți pașnici. La 12 noiembrie, alături de cele șase țări care au declarat oficială angajarea în Egipt, au fost înlocuite de forțele de ocupație ale Angliei, Franței și Israelului. Totodată se afirmă tot mai frecvent că trupele anglo-franceze trebuie să rămînă în acțiunile cotropite de ele pe teritoriul egiptean, alt timp cîl nu se va realiza ideea așa-zisel „internacionalizării a Canalului”.

Acum, după încheierea focului în mod îndecăntat, problema restabilirii navigației pe Canalul de Suez este urgentă și nu suferă amănare.

Încercările de a lega în mod artificial problema prezentei forțelor armate extradiționare ale O.N.U. în Egipt de problema exploatării Canalului de Suez, oglindesc planurile acestor cercuri anglo-franceze care nu vor să se împace cu faptul că Canalul este o proprietate inalienabilă a Egiptului și care tind să restabilească vechile ordineuri.

În această privință, nu putem trece cu vederea planurile vază de schimbare a hărții Orientului Arab dezbătute astăzi în cercurile strîns legate de monopolurile imperialiste, în spiritul acestor planuri se promovează teoria cu privire la faptul că în secolul nostru „reglementarea politică în Orientul Apropiat s-a produs totdeauna după războaie”, și că tocmai acum este momentul prielnic pentru astfel de schimbări în această regiune.

Astfel, pronunțîndu-se împotriva restabilirii status quo-ului care a existat în Orientul Arab înainte de începerea operațiunilor militare, adepții acestor planuri propun următoarele idei concrete:

Nu pot fi ascultate și citite fără emoție relatările oamenilor care au văzut cu ochii lor orașul Port Said distrus de bombardamentele barbare, cu mormanele de cadavre de femei, și copii. Nu pot fi privite fără indignare fotografiile publicate în presa ale străzilor distruse din Port Said, acoperite de cadavrele oamenilor nevinovați.

Sub îndrumările călăuzilor Port Saidului au fost îngropați mii de cetățeni pașnici. Zeci de mii de locuitori au rămas fără adăpost. Răniții mureau fără să primească asistență medicală. Copiii cereau apă, dar n-aveau ce să se astîmpere setea, deoarece alimentarea cu apă a Port Saidului a fost întreruptă. De îndată ce trupele anglo-franceze au pătruns în Port Said, străzile lui au devenit arena unor scene tragice de nedescris. Soldații care au năvălit în oraș s-au năvălit să jefuiască depozitele administrației egiptene a Canalului de Suez, vama, magazine, locuințele particulare ale egiptenilor, ucidu-le pe toți pașnici. La 12 noiembrie, alături de cele șase țări care au declarat oficială angajarea în Egipt, au fost înlocuite de forțele de ocupație ale Angliei, Franței și Israelului. Totodată se afirmă tot mai frecvent că trupele anglo-franceze trebuie să rămînă în acțiunile cotropite de ele pe teritoriul egiptean, alt timp cîl nu se va realiza ideea așa-zisel „internacionalizării a Canalului”.

Acum, după încheierea focului în mod îndecăntat, problema restabilirii navigației pe Canalul de Suez este urgentă și nu suferă amănare.

Încercările de a lega în mod artificial problema prezentei forțelor armate extradiționare ale O.N.U. în Egipt de problema exploatării Canalului de Suez, oglindesc planurile acestor cercuri anglo-franceze care nu vor să se împace cu faptul că Canalul este o proprietate inalienabilă a Egiptului și care tind să restabilească vechile ordineuri.

În această privință, nu putem trece cu vederea planurile vază de schimbare a hărții Orientului Arab dezbătute astăzi în cercurile strîns legate de monopolurile imperialiste, în spiritul acestor planuri se promovează teoria cu privire la faptul că în secolul nostru „reglementarea politică în Orientul Apropiat s-a produs totdeauna după războaie”, și că tocmai acum este momentul prielnic pentru astfel de schimbări în această regiune.

Astfel, pronunțîndu-se împotriva restabilirii status quo-ului care a existat în Orientul Arab înainte de începerea operațiunilor militare, adepții acestor planuri propun următoarele idei concrete:

Să se lichideze pînă la capăt consecințele agresiunii, să fie asigurată o pace traică în Orientul Apropiat

Agresiunea împotriva Egiptului a confirmat cu o nouă putere vechia formulă a lui Klausewitz că „războiul este continuarea politicii, însă cu alte mijloace”.

Ce arată de la politica Angliei, Franței și Israelului în lumina rezultatelor agresiunii lor împotriva Egiptului? Care sînt rezultatele obiective ale războiului?

Agresorii sînt conștienți că, deținîndu-l războiul în Orientul Apropiat și Mijlociu, puterile coloniale vor putea să-și revănsa pentru înfrîngerea suferită în ultimii ani. Acestor calcule nu le-a fost dat să se realizeze. Agresiunea împotriva Egiptului nu a consolidat colonialismul, ci a dus la slăbirea continuă a acestor state năvălă. În fața acestei agresiuni s-a intensificat hotărîrea popoarelor întregii Orientului să grăbească lichidarea războiului colonialismului pe pămîntul lor.

După ce a subliniat eșecul militar suferit de Anglia și Franța și al consecințele nefaste ale agresiunii asupra intereselor economice ale acestor țări, D. T. Șepilov a arătat în continuare că noua etapă în evoluția problemei Suezului care a început din momentul încheierii armisticiului în Egipt este caracterizată în primul rînd prin aceea că cererile guvernului din Anglia și Franța înlocuind din nou să traducă în viață această politică care a suferit un grav eșec. Aceasta în primul rînd își găsește expresia în tendința lor de a-și menține cu orice preț trupele pe teritoriul egiptean.

Într-adevăr ce dovedesc răspunsurile guvernului acestor trei state la scrierile noastre din Hammarskjöld? Ele ne cuprind debit promisiuni vază de a realiza sub forma unui „gest de bună vînt” o retragere parțială a unor unități militare. Totodată, se pun unele condiții absolut inacceptabile ca și cum Anglia, Franța și Israelul s-ar afla în mod legal în Egipt, iar O.N.U. apare în rolul de solicitator.

În timp ce are loc această corecționare, agresorii procedează la înlocuirea pozițiilor ocupate pe teritoriul egiptean. Se naște întrebarea legitimă:

Nu este oare hotărîrea Angliei și Franței cu privire la încetarea operațiunilor militare împotriva Egiptului o manevră prin care se urmărește să se cîștige timp, să se obțină răgaz în vederea acumulării de forțe în scopul reluării războiului agresiv nu numai împotriva Egiptului, ci și împotriva altor țări din Orientul Arab pe scară și mai mare?

În problema retragerii de pe teritoriul egiptean a forțelor armate care s-au cotropit orice tergiversări sînt inadmisibile. Continuarea ocupației teritoriului egiptean, însemnă continuarea războiului împotriva Egiptului. Alt timp cîl forțele armate care au invadat Egiptul nu vor fi retrase complet de pe teritoriul egiptean nu se poate considera că primejdia pentru pace în Orientul Apropiat, a slăbit, căluz de mîtin.

Această concluzie capătă o însemnătate cu atît mai actuală cu cît în ultimul timp forțele reacționare își intensifică în mod vizibil uneltirile în țările vecine cu Egiptul. Ele caută să provoace în aceste țări complicații interne pentru ca creînd în mod artificial la frontierele Egiptului o situație înecăscă, să rîia agresiunea pe o scară și mai mare.

Occupîndu-se în continuare de staționarea provizorie în Egipt a trupelor internaționale ale O.N.U., D. T. Șepilov a arătat că este necesar să se precizeze cu toată claritatea unde trebuie să staționeze forțele armate ale O.N.U.; care trebuie să fie termenul rămînerii lor și ce funcții trebuie să

îndeplinească. Guvernul sovietic sprijină poziția Egiptului în această problemă. După retragerea trupelor Angliei și Franței din Port Said, unitățile O.N.U. nu trebuie să exercite nici un fel de funcții în Port Said și nici în regiunea Canalului în general.

Unitățile trupelor internaționale care au intrat la 21 noiembrie în orașul Port Said trebuie să rămînă acolo numai pînă ce trupele anglo-franceze vor termina evacuarea. După aceea, ele trebuie să plece în mod neîntrerupt de acolo și să se alăture unităților trupelor internaționale care vor fi staționate pe linia de demarcație care desparte trupele Egiptului de cele ale Israelului, conform cunoscutului acord de armistițiu. Dar și în această regiune ele trebuie să rămînă numai atît timp cîl va crede necesar Egiptul.

Trebuie subliniat însă că din partea cercurilor guvernante ale țărilor care au întreprins atacul agresiv împotriva Egiptului se fac multiple încercări de a interpreta greșit destinația și funcțiile forțelor armate ale O.N.U. Astfel, de pildă, în aceste țări circulă ideea că forțele armate ale O.N.U. reprezintă un fel de înlocuitor al trupelor de ocupație ale Angliei, Franței și Israelului. Totodată se afirmă tot mai frecvent că trupele anglo-franceze trebuie să rămînă în acțiunile cotropite de ele pe teritoriul egiptean, alt timp cîl nu se va realiza ideea așa-zisel „internacionalizării a Canalului”.

Acum, după încheierea focului în mod îndecăntat, problema restabilirii navigației pe Canalul de Suez este urgentă și nu suferă amănare.

Încercările de a lega în mod artificial problema prezentei forțelor armate extradiționare ale O.N.U. în Egipt de problema exploatării Canalului de Suez, oglindesc planurile acestor cercuri anglo-franceze care nu vor să se împace cu faptul că Canalul este o proprietate inalienabilă a Egiptului și care tind să restabilească vechile ordineuri.

În această privință, nu putem trece cu vederea planurile vază de schimbare a hărții Orientului Arab dezbătute astăzi în cercurile strîns legate de monopolurile imperialiste, în spiritul acestor planuri se promovează teoria cu privire la faptul că în secolul nostru „reglementarea politică în Orientul Apropiat s-a produs totdeauna după războaie”, și că tocmai acum este momentul prielnic pentru astfel de schimbări în această regiune.

Astfel, pronunțîndu-se împotriva restabilirii status quo-ului care a existat în Orientul Arab înainte de începerea operațiunilor militare, adepții acestor planuri propun următoarele idei concrete:

ÎN PRIMUL RîND, se propune să se lichideze o întreaga fază a război — iordanian — pentru „neînșănare” și să se dea teritoriul iordanian Irakului, care „în schimb” trebuie să cedeze la încheierea păcii cu Israelul și să devină promotorul unei uniuni politice în această regiune.

ÎN AL DOILEA RîND, se propune să nu se înapoieze Egiptului regiunea Gaza și insulele Tiran și Sanafir din golful Akaba ocupate de Israel, ci să fie „internacionalizate” și să rămînă sub controlul O.N.U.

ÎN AL TREILEA RîND, se recomandă să se oblige Egiptul să dea

